

ನುಡಿ ಸಂಕಥನ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಸವಾಲುಗಳು ನರಸಿಂಹಪ್ಪ ಜಿ.

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಜ್ಞಾನ ಭಾರತಿ ಆವರಣ,
ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Received: 20-07-2024 ; Accepted: 05-09-2024 ; Published: 02-10-2024

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13870766>

ABSTRACT:

ಭಾರತವು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ನುಡಿ ಇದೆ. ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಳ ಅಳಿವು ಆಗದಂತೆ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಯಕರು, ನುಡಿಯರಿಗರು, ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕಿದೆ. ನುಡಿಗಳ ಅಳಿವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನುಡಿಯರಿಗರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನುಡಿಗಳು ಏಕೆ ಅಳಿಯುತ್ತವೆ, ಯಾವಾಗ ಅಳಿಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಅಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ನುಡಿ ಅಳಿಯುವುದು ಎಂದರೇನು? ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಡುವ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾಶವಾದಾಗ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ, ವಲಸೆ ಹೋದಾಗ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಆ ನುಡಿ ಗುರುತು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ನುಡಿ, ವಲಸೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಅಳಿವು, ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ.

ನುಡಿಯೊಂದು ಏಕೆ ಅಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ತಿಳಿವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ನುಡಿ ಪರಂಪರೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಮುದಾಯವೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅದೀನವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆಲ್ಲಿಗೋ ವಲಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮುದಾಯ ತನ್ನ ನುಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಳು

ಅಳಿದರು ಆ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಅಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೊಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಇಡಿಯಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಮತ್ತು ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಹೊರಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಬಳಸುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೆ ಆಗ ಆ ಸಮುದಾಯದೊಡನೆ ಆ ನುಡಿಯು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನುಡಿಗಳು ಅಳಿದರೆ ಕೇವಲ ನುಡಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಅಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ನುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆನಪುಗಳು ಅಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಹೊಂದಿದ್ದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನುಡಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ವಸಾಹತು ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಸಾಹತುಗಾರರು ತಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಿದ್ದಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತುಕತೆ ಅಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅದು ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ದಿಟವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನುಡಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನುಡಿಗಳೊಡನೆ 'ಬೆರೆಸಿ' ಹೊಸದೊಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಆ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಇಂತಹ ನುಡಿಗಳನ್ನು 'ಪಿಜಿನ್'ಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪಿಜಿನ್‌ಗಳ ಚಹರೆಯನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸ್ಥರವು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ನುಡಿಯ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸರಳ ರೂಪ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನುಡಿಗೇ ಬೇಕಾದ ಪದಕೋಶವನ್ನು ವಲಸೆಗಾರರ, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ನುಡಿಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪಿಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಆಡುತ್ತಾರೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಕೇಳಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಈ ಹೊಸ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಿಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೋಲ್‌ಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಿಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡುವ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನುಡಿಯನ್ನೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಜೊತೆಗೆ ಪಿಜಿನ್ ಅನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಯೋಲ್ ಬಳಸುವ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನುಡಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಆಡಿದ ನುಡಿಯನ್ನು

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಅಷ್ಟೇ, ಆದರೆ ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾರರು.

ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರವು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಂತೂ ನಿಜ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ನಾಡ ಭಾಷೆಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯು ವಿಜ್ಞಾನದ ಓದಿನ ಹಾಗೂ ಬೋಧನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು? ಹೀಗೆ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಧೀಮಂತ ವರ್ಗವು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಭಾಗಿದ ರೀತಿ ಎಂತಹದು? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲದ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಯಾಜಮಾನ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಧೀಮಂತ ವರ್ಗವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಯಜಮಾನ್ಯ ಕಳೆದು ಹೋದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಹೊರಬಂದಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ, ನಗರೀಕರಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ವಲಸೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಪತ್ತು, ಆರೋಗ್ಯ ಪೋಷಣೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು, ಪಿಜಿನ್ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೋಲ್‌ಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಾಕ್ಷರತೆಗೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹುಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಇಂದಿಗೂ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಏಕ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕಳಪೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಏಕ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಏಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. 3000 ತಾಯಿನುಡಿಗಳು, 4000 ಜಾತಿ ಸಮುದಾಯಗಳು, 4000 ಧರ್ಮಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜೀವವೈವಿಧ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡುಗಳೆಂಬ ಕೂಡು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ ವಿನಹ ಪಶ್ಚಿಮದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಸೀಮಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಕೂತು ಆದಿಪಥವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿವೆ. ಇಂಥ ಶ್ರೇಣಿಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ಪರಸ್ಪರ

ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಅದು ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ.

ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ನಂಟು ಹಲವು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಬದುಕು ಹಲವು ನುಡಿ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎಡಬಿಡದೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುವಾದ, ಭಾಷಾಂತರ, ರೂಪಾಂತರ, ಅನುಕರಣೆ, ಭಾವಾಂತರ, ಅವತರಣಿಕೆ, ತುರ್ಜುಮೆ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸುವುದುಂಟು. ಸೂಸನ್ ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್ ಅವರು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ಎನ್ನುವುದು ಅದರದ್ದೆ ಆದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತು. ಅದು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದ ಕವಲಲ್ಲ. ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರವೂ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಬಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರ ಕಾರ್ಯವು ಮೂಲ ಭಾಷೆಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಿದೆ. ವಾಲ್ಟರ್ ಬೆಂಜಮಿನ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂವಹನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದರೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಭವನವೆ ಆಗದ ಈ ಸಂಕೇತೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಕೇತೀಕರಣಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ಬುಡಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮದೇ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅಲಕ್ಷಿತ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕೆಲ ಗಣ್ಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರ ಶೋಷಿತ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಸ್ಥವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಎಂಬಂತೆ ಇದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲು ಕೀಳಿನ ಇಂತಹವುಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಪೆರಿಯಾರ್‌ರವರು ಬಳಸಿದ್ದರು ಅವರ ವರ್ಗೀಕರಣ ವಿಧಾನ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೋರಾಟ ಕೇಂದ್ರಿತವು ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಕೀಯವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವಿಲ್ಲದ ಸಣ್ಣಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸುವ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿವೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಒಂದೆಡೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಂತಹ ಯಜಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲವುಳ್ಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ

ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ವಿಮರ್ಶೆ ಮೂಲ ಶೋಧಕವಾದ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರನೊಬ್ಬ ಸಶಕ್ತ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರಬಲವಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಈ ವಿಮರ್ಶೆ ಏಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಭಾಷೆ ಕುರಿತಂತೆ ನೋಮ್ ಚಾಮ್ ಸ್ವೀ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲರು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವರು ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ನಾವು ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಊಹೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೂಗುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮಾತಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಲಿನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಈ ಸಂವಹನಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ; ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ದ್ವನಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ, ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಅನನ್ಯವಾದುದು.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂವಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದುಂಟು. ಇದು ಉಪಯೋಗವಾದುದಂಥಲ್ಲ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆಯೂ ನಾವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇವೆ, ಸಂವಹನದಲ್ಲೂ ಭಾಷೆಯ ಪಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ಸಂವಹನ ಮಾದರಿಗಳು, ಸಂವಹನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯಲು ಅದನ್ನೊಂದು ಸಂವಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಈ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರೆ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಗೆ ಒಂದು ಒಳಸ್ತರ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊರಸ್ತರ ಇರುವುದೆಂದು ಫರ್ಡಿನಾಂಡ್ ಡಿ ಸಸೂರ್ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳಸ್ತರವನ್ನು ಲಾಂಗ್ ಎಂದು ಹೊರಸ್ತರವನ್ನು ಪರೋಲ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬರೆಯುವ ಮತ್ತು ಮಾತಾಡುವ ಕನ್ನಡ ಪರೋಲ್ ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಒಳಸ್ತರವೊಂದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಲಾಂಗ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಪರೋಲ್ ಮೂರ್ತ, ಆವಿಷ್ಕಾರ: ಲಾಂಗ್ ಅಮೂರ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಸಸೂರ್ ಮಂಡಿಸಿದ ಈ ಮಾದರಿ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅನಂತರದ

ದಶಕದಲ್ಲಿ ನೋಮ್ ಚಾಮ್ ಸ್ಕೀ ಈ ಎಳೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಚಿಂತನೆಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ನಾರಾಯಣ ಕೆ. ವಿ. (2018). ನುಡಿಗಳ ಅಳಿವು. ಅಹರ್ನಿಷಿ ಪ್ರಕಾಶನ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ.
2. ಸಿರಾಜ್ ಅಹಮದ್ ಎಸ್. (2016). ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ. ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ ಕೆ. ಸಿ. & ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ್ ಎಸ್. ಬಿ. (2016). ಅನುವಾದ ಸಂಕಥನ. ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ಬೆಂಗಳೂರು.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.